Выходить у Львовѣ що дня (крômъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ. въ Администрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 154. Пятниця 12 (24) Липня 1891. Рôкъ I.

Подорожь сербского короля до Россіи.

Сербія выслала своего молоденького короля въ подорожь по свѣтѣ, щобы научивъ ся розуму и приказала ему ѣхати насампередъ до Россіи въ гостину до царя, своего хрестного батька. Отже въ середу рано по богослуженю о 8 год. выѣхавъ король въ супроводѣ першого реґента Рістича и президента міністровъ Пашича та россійскихъ достойниковъ, посла Персіяніого и войскового аташе Тавбого. Вôдъѣздъ короля вôдбувъ ся зъ великимъ торжествомъ. Въ пристани бѣлградской зôбрались були всѣ міністры и достойники державнѝ, духовеньство и численна интеліґенція бѣлградска; явились такожъ: репрезентантъ Австро-Угорщины гр. Палявічіні, румуньскій посолъ и дипльоматичный аґентъ болгарскій. Король зъ численною свитою всѣвъ на корабель и середъ гомону дзвоновъ, гуку пушокъ и громкихъ окликовъ публики пустивъ ся долѣ Дунаемъ. Котрою дорогою король дальше поѣде, не знати; але то рѣчь певна, що вôнъ не стрѣтить ся зъ своею матѣрію — за то ручить присутность при нѣмъ першого реґента Рістича. Подорожь короля мала трохи пôзнѣйше наступити, але еи прискорено, здаесь зъ огляду на то, що до Петербуга мае загостити ескадра французс а, а мѣродайнѝ круги сербскѝ уважали за рѣчь вôдповѣдну и потрѣбну, щобы молодый король взявъ участь въ торжествѣ, яке вôдбуде ся въ честь сеи ескадры въ Петербурзѣ.

Подорожь короля Александра до Россіи есть безперечно великои ваги политичнои, хочь бы вже лишь длятого, що есть то першій крокъ молодого короля въ его панованю и якъ разъ той крокъ звернувъ ся до Россіи. Принятє, яке вôнъ зазнасть на царскôмъ дворѣ, и вражѣня, якѝ вôнъ зъ вôдтамъ вынесе, будуть першѝ и яко такѝ найсильнѣйшѝ, та зможуть стати ся рѣшаючими на цѣле его житє. Ото есть перше та найголовнѣйше значѣне сеи подорожи, бо щобы подорожь ся мала безпосередно яке значѣне политичне, щобы пôдчасъ гостины короля въ Петергофѣ мали вести ся якись переговоры, — того годѣ припустити. Правда, що тамъ не обôйдесь безъ обмѣны гадокъ и безъ обговорюваня може навѣть и бѣжучихъ справъ политичныхъ, але на тôмъ мабуть все и закôнчить ся, бо до тѣснѣйшои звязи, якъ та, яка вже есть межи Россіею а Сербію, чейже вже не треба доводити; що можна было зробити, то вже давно зроблено.

По гостинѣ въ Россіи поѣде молодый король сербскій до Австріи и тутъ буде въ гостинѣ у Е. Вел. Цѣсаря Францъ Іосифа, а въ послѣдныхъ дняхъ розôйшлась чутка, що король зробить візиту навѣть нѣмецкому цѣсареви. Выходилобъ зъ того, що король въ сѣй подорожи робить свои першѝ кроки политичнѝ, котрѝ мають пôдготовити его до того часу, коли вôнъ фактично возьме управу державы въ свои руки. Въ тôмъ дусѣ представляе и сербска праса значѣне сеи подорожи; чи однакожь поза симъ значѣнемъ, яке ѣй надають офиціяльно, не крыесь ще и друге, то и инше пытанє, пытанє, на котре хиба будучность буде могла вôдповѣсти.

Послухаймо жъ що пише офиціяльный орґанъ сербскихъ радикаловъ „*Одјек*“ въ статьи очевидно высоко инспірованôй. Згадана ґазета каже:

„Першій разъ, вôдъ коли славна корона Неманидовъ спочивае на его молодôй головѣ, выбираесь король Александеръ за границю. Чимъ близше надходить часъ, въ котрôмъ король стане повнолѣтный и буде мусѣвъ взяти тяжкѝ обовязки королевскои власти въ свои руки, тымъ больше потреба ему познакомитись зъ великими межинародными чинниками, що дають напрямъ порядкови въ нашôй части свѣта. Вôдносины Сербіи до заграничныхъ державъ, чи они опирають ся на національнôй традиціи, на спôльности походженя и вѣры, на солідарности національнои судьбы и аспірацій, чи на природныхъ условіяхъ ґеоґрафичного сусѣдства и торговельнои взаимности, вымагають въ рôвнôй мѣрѣ старанного и совѣстного плеканя. Якъ голосу традиціи и крови такъ такожъ треба слухати и тверезого напôмненя економичныхъ интересôвъ. Сербскій нарôдъ высказувавъ ся при кождôй нагодѣ за такою политикою, котра ступаючи по традиційнôй національнôй дорозѣ была бы въ силѣ забезпечити и скрѣпити добрѝ и дружнѝ вôдносины до всѣхъ державъ. *Въ тôмъ дусѣ треба такожъ понимати подорожь короля Александра до обохъ цѣсарскихъ дворôвъ.* Жадне сербске дѣло державне не можна такъ пояснити, якъ колибъ Сербія хотѣла въ котру небудь сторону демонструвати, або хочь бы лишь не цѣнити вартости добрыхъ вôдносинъ и прихильного успособленя. Сербія знае свои межинароднѝ обовязки супротивъ державъ и мае рѣшучу волю тѝ обовязки вѣрно и льояльно сповняти. Противности якѝ вôддаляють поодинокѝ державы, не можуть ставати намъ на перешкодѣ плекати добрѝ вôдносины до всѣхъ державъ. Противно, мы повиннѝ стеречи ся того, щобы не попасти въ ту похибку, въ яку попало попереднє правительство, ставлячись въ заграничнôй политицѣ на одностороннє становище“.

Дальше каже згадана ґазета: „Наша политика зъ послѣдныхъ лѣтъ дала доказъ, що мы есьмо елементомъ мира и порядку на балканьскôмъ пôвостровѣ и що мы рѣшили ся ужити всѣхъ нашихъ силъ на консолідацію державы у внутрѣ. Мы устроили державу, котра есть прибѣжищемъ горожаньскихъ и

ЗА ХЛѢБОМЪ.

ПОВѢСТЬ

ГЕНРИКА СѢНКЕВИЧА.

(Дальше).

Вкôнци настала нôчь, а въ пристани тишина. Лише вôдъ часу до часу меншѝ комины кораблѣвъ сычали и выкидали снопы искоръ, а тѝ части въ темнотѣ. Або забулькотѣла филя, ударяючи о камѣнный бульваркъ. Часомъ загомонѣла пѣсня пяного корабельника, що вертавъ на корабель Свѣтла лямпъ блѣдли въ мрацѣ. А они ждали.

Хочь бы и не хотѣли ждати, та где мали пôти, що почати, куды обернути ся, где притулити змученѝ головы? Зимно допѣкало имъ щоразъ больше, а голодъ докучавъ. Кобы хочь якій дахъ надъ головою, бо перемокли до нитки. Ой, комісарь не прийшовъ и не прийде, бо такихъ комісарѣвъ зовсѣмъ нема. Нѣмець бувъ аєнтомъ перевозовои компаніи, бравъ процентъ вôдъ особы и больше нѣчимъ не журивъ ся.

Лавро почувъ, що не може встояти на ногахъ, що якійсь величезный тягаръ прибивае его до землѣ, що хиба Богъ загнѣвавъ ся на него.

Терпѣвъ и чекавъ такъ довго, якъ се лишь хлопъ зможе. Голосъ дѣвчины, що тряслась вôдъ зимна, збудивъ его якъ зъ оголомшеня....

— Тату!

— Тихо! Нема милосердя надъ нами!

— Вернѣмъ до Липинець....

— Иди, втопи ся....

— Боже, Боже! — шептала тихо Марися.

Лаврови стало жаль дѣвчины:

— Сирото, небого!... Кобы хочь надъ тобою Богъ змилувавъ ся!...

Але она вже сего не чула. Оперши голову о стѣну, примкнула очи. Приходивъ сонъ перериваный, тяжкій, горячковый. Здавалось ѣй, неначе видить образокъ въ рамкахъ: Липинцѣ, и чула якъ конюхъ Ивась спѣвае:

Що-жь ты за панѣ?
Що-жь ты за панѣ?
Твои шовки, кармазины:
Вѣнокъ рутяный!

Першѝ блески дня въ ново-йорскôй пристани впали на воду, на щоглы и на митничій будынокъ.

Въ тôмъ сѣрôмъ свѣтлѣ можна было розпôзнати двое людей, що спали пôдъ стѣною, о блѣдыхъ, замлѣлыхъ лицяхъ, присипанѝ легко снѣгомъ, неподвижнѝ, мовъ мертвѝ. Але въ книзѣ ихъ недолѣ перевернено що йно першѝ картки, а дальшѝ ще оповѣмо.

II.

Въ Новôмъ-Йорку.

Сходячи въ Новôмъ-Йорку зъ широкои улицѣ Бродвей ку пристани, въ напрямѣ Чатгамъ-скверъ и перейшовши кôльканайцять сусѣдныхъ улиць, побачить подорожный частину мѣста щоразъ бѣднѣйшу, больше опущену и сумну. Улички стають щоразъ вузшѝ. Домы, будованѝ може ще голяндерскими поселенцями, порисували ся и покрывили ся зъ часомъ; дахи на нихъ запались, тинкъ повôдпадавъ зъ мурôвъ, а самѝ муры запали ся въ землю такъ, що вôкна сутеренъ ледви горѣшнымъ берегомъ выстають понадъ уличнѝ хôдники. Дивнѝ кривѝ лініи заступають тутъ мѣсце улюбленыхъ въ Америцѣ простыхъ ліній; дахи и стѣны, не вытягненѝ пôдъ шнуръ, збивають ся и пнуть ся однѝ понадъ другихъ розчѣхраною дахôвкою.

А що ся часть мѣста положена надъ берегомъ моря, то калужѣ въ уличныхъ выбояхъ не высихають ту майже нѣколи, а малѝ, тѣсно забудованѝ майданы подôбнѝ до саджавокъ, наповненыхъ густою, чорною и стоячою

конституційныхъ свобôдъ. Не можемо нѣчого бôльше, якъ лишь продовжати спокôйно розпочате дѣло вôдродженя. Зъ нашихъ сусѣдныхъ вôдносинъ выходять важнй економічнй наслѣдки, на котрй треба пильно зважати и котрыхъ зъ обохъ сторôнъ не можна давати анѣ на жертву політичнымъ примхамъ, анѣ выкористувати ихъ на прессію для політичныхъ комбінаций.... Правда, що радикальне правительство застало велику антіпатію дô чужого вплыву, котрый уважано за одно зъ ненавидженымъ давнымъ правительствомъ, але оно старало ся ту антіпатію ослабити и зробити безпредметовою. (Слова тй вôдносять ся очевидно до Австро-Угорщины.) Чимъ бôльше сербскій нарôдъ переконае ся, що его интересы не мають ворогôвъ, тымъ бôльше буде заявляти свою симпатію. Дорога до нашого серця нѣкому не замкнена. Европа, котра бажае мира, може ту нашу національну проґраму лишь похвалити и буде насъ певно пôдпирати въ нашихъ змаганяхъ, коли мы льояльно и щиро схочемо удержувати сердечно добрй вôдносины зô всѣми державами. На котрôмъ небудь дворѣ появить ся нашь молодый король, то лишь такй будуть значѣне и цѣль его появленя, щобы молодôй сербской державѣ забезпечити дружбу, еи скрѣпити и по можности новою скрѣпити".

Гостина Русинôвъ въ Празѣ.

По величавôмъ принятю въ Кралевôмъ градци выѣхали члены „Бояна" заразъ просто зъ дворця въ 80 повозахъ, котрй доставило имъ Товариство господарске, въ околицю мѣста. Повозы ѣхали поволи черезъ мѣсто украшене хоругвами а по обохъ сторонахъ повозôвъ ѣхали біциклісты. Улицями витали жителѣ рускихъ гостей грôмкими окликами.

Перше село до котрого Русины звернули було Стежеры власнôсть ґр. Гарраха. Въ сѣмъ селѣ проживае ческій писатель Франтішекъ Ржегоржь, котрому Русины везли дарунокъ. При входѣ до села, стояла брама украшена рускими хоругвами и зъ написею по руски: „Витайте намъ!" Русинôвъ повитавъ тутъ мѣсцевый староста (вôйтъ) а проф. Шухевичеви вручено тутъ яко головѣ „Бояна" пропамятне альбумъ зъ пôдписами всѣхъ товариствъ.

Опôсля пôйшли Русины оглянути взôрцеве господарство ґр. Гарраха, а оденъ зъ участникôвъ такъ его описуе: Мы оглянули воларню зъ робучою худобою, волами-велитами, гарно и чисто удержану. Волы тй купуе зарядъ штуку за 150—160 зр., робить ними, а пôдгодувавши продае по 4—5 лѣтахъ на рѣзню по цѣнѣ вôдъ 250—300 зр. Короварня рôвножь чудесно удержана. Годôвля коровъ вôдбуваесь лишь по стайняхъ. Але коровъ годують тутъ окрôмъ сѣномъ та сѣчкою ще товчеными на мачку бураками, товченымъ вôвсомъ, ґрисомъ, рѣпою, мелясою зъ рѣпы и насѣнемъ зъ льну. Молочарню становить окремый чистенькій будынокъ зъ ледôвною для консервованя молока. Сметану вôдъ молока вôдбирае машина. Мы оглянули вôдтакъ конюшню зъ робочими кôньми, стирійскои, сильнои расы. Рогата худоба есть расы мѣшанои берненьско-голяндскои. Все гладке, здорове, веселе, чисте. При худобѣ безнастанна прислуга. Нашй священики, яко господарѣ, оглядали все дуже подрôбно, а обводивъ самъ завѣдатель дôбръ и интеліґентна прислуга. Всяка робота домашна вôдбуваесь выключно при помочи льокомобілѣ, почавши вôдъ молоченя збôжа ажь до обходу худобы. Слуга бере мѣсячну платню въ 12 до 13 зр. Роботу въ поли платять не за день, а лишь за зроблену рѣчь.

Потомъ оглянули мы 30-морґове господарство п. Червѣнки, селянина ческого. Хата мурована, широка, довкола обôйсте зъ будынками. Въ комнатѣ сего малого господаря, бачили мы на столѣ, при котрôмъ вôнъ пише: історію ческого народу и книги рахунковй. Въ кутѣ стояла бібліотека. Въ кухни варено на обѣдъ мясо, бульбу зъ капустою и краяно макаранъ. У п. Червѣнки есть 3 бугаѣ робочй на стайни, 10 коровъ, 5 ялôвокъ, 4 коней и 7 безрогъ. Тутъ принимано всѣхъ гостей ческими колачиками зъ повилами, сыромъ и макомъ. Ґаздиня интеліґентна и весела. У возôвни стоявъ екипажь и возъ 6 метрôвъ довгій, котрымъ господарь бере зъ поля наразъ 30 метричныхъ сотнарôвъ.

Вôдтакъ пôйшли жѣнки до „господиньскои школы" а мы загостили до мужескои народнои школы. Тутъ повитавъ насъ директоръ п. Алойсъ Стибликъ. Въ клясахъ бачили мы ладъ, добрый провѣвъ и богато свѣтла. По стѣнахъ висѣли: плянъ Праги нарисованый ученниками пôсля уступу зъ читанки о Празѣ. Свое престольне мѣсто мусить, видко, кожда дитина ческа добре знати зô всѣми фактами историчными, що до него вяжуть ся. Чехія, Морава, Шлескъ були такожь нарисованй ученниками. На сходахъ виднѣла напись по чески: „По сходахъ ходѣть дѣти поволи", а на коридорахъ стояло: „Хто ся своеи мовы встыдае, той заслугуе на погорду всѣхъ людей." вôдтакъ: „Кого розумъ не веде, того шкода поведе". „Въ праци и знаню наше спасене". На стѣнахъ клясъ виднѣвъ портретъ ческои писательки Божены Немцовои.

Дальше оглянули мы читальню мѣсцеву. Въ першôй комнатѣ гостились люде (була то недѣля), въ другôй читали. На стѣнѣ подыбали мы тутъ несподѣвано и портретъ Тараса Шевченка, яко поета, що страдавъ за лучшу будучнôсть простолюдина.

Село Стежеры хочь числить лише 99 нумерôвъ, не мае у себе жида, коршмы, а мае доброго, дбалого вôйта щирыхъ патріотôвъ въ учителяхъ, и покровителя въ ґрафѣ Гарраху. А самъ нарôдъ шле дѣтей до школы, трудолюбный, ощадный и богобôйный.

Зъ дальшои гостины въ Празѣ занотуемо лишь коротко, що Русины оглядали выставу и тутъ ихъ знову витали Чехи дуже щиро. Многй зъ Русинôвъ, особливо дамы, були въ народныхъ строяхъ. При входѣ на выставу повитавъ ихъ п. Янъ, а ему вôдповѣдавъ проф. Шухевичь. Въ Чехахъ гостить теперь 165 членôвъ „Бояна" а мѣжь ними 66 женщинъ.

Зъ Вѣдня доносять, що тамошне товариство „*Січ*" завязало комітетъ, котрый буде давати членамъ „Бояна" всяку помôчь и прислугу, коли они загостять до Вѣдня,

„Разверстаніе угодій"

V.

(Дальше.)

Такимъ чиномъ выбили двадцятьохъ чоловѣка; та 11 чоловѣка звелѣвъ ґубернаторъ погнати у Кіевъ щобъ зведти запроторити на Сибірь.

За що, про що?... святый знае!... Доси селяне нѣчимъ жадного протесту, жаднои неслухняности не показали; окрôмъ отои „здохлои собаки" жадного непристойного слова не промовили!...

Нарештѣ панъ ґубернаторъ пôсля „сѣкуціи" и арештôвъ промовивъ до крестянъ (звычайне „общерусскою" мовою): „Коли вы такй запеклй, що не хочете покорити ся начальству, не пристаете заразъ же до розмежованя, такъ я вôддаю вашй села на поталу козакамъ: они у васъ братимуть усе, що схочуть: овесъ, сѣно, хлѣбъ, худобу, овечокъ, дробину, и доти васъ руйнуватимуть, доки не пристанете до „развестанія".

— Вы вже добре насъ розверстали, пане ґубернаторе! нехай ще й козаки розверстають, а мы не пристанемо! Робѣть, що хочете: отъ вамъ ключѣ вôдъ маґазину, а коморы нашй не позамыканй: берѣть, що хочете.

О пятôй годинѣ ґубернаторъ рушивъ до Кіева, за нимъ повели и арештованыхъ 11 чоловѣка, найлѣпшихъ, найчестнѣйшихъ господарѣвъ, майже усѣ они письменнй мѣжь ними: Кудинокъ Дмитро, Самôйленко, два Вереты, Лукьяненко, Савура 70-лѣтный дѣдъ, Авраменко Кузьма, колишній народный учитель, Савченко Василь, Федоренко и инчй.

водою. Вôкна обдертыхъ домôвъ понуро вôдбивають ся въ тôй водѣ, котрои мерзка поверхня повна куснѣвъ паперу, тектуры, скла, дерева и бляхи зъ корабельныхъ пакъ. Подôбнымъ смѣтемъ закиданй цѣлй улицѣ, а радше цѣла верства болота, що улицѣ вкрывае. Тутъ всюды видко брудъ, неладъ и нужду людску.

Въ отсѣй дѣльници суть „бордінґ-гоузы", значить: господы, въ котрыхъ за два доляры тыжнево, можна дôстати нôчлѣгъ и цѣлковите удержане. Ту такожь шинки т. зв. „барумы", въ котрыхъ рыбаки на китôвъ намавляють рôжного рода волоцюгъ на свои кораблѣ. Суть и покутнй венецуельскй, екваторскй и бразилійскй аґентіи, що намавляють до кольонізаціи рôвника и пропасници достарчають вôдповѣдне число жертвъ. Суть кухнѣ, що живлять своихъ гостей соленымъ мясомъ, зôгнилыми устрицями и рыбами, якй повно сама вода выкидае на пѣсокъ Суть тайнй домы гры въ кости, китайскй пральнѣ, рôжнй пристановки для корабельникôвъ, ту наконець печеры проступку, нужды, голоду, слѣзъ.

А таки се рухлива часть мѣста, бо цѣла эміґрація, котра анѣ на хвилю не може найти помѣщеня въ касарняхъ Кестль-Гарденъ, а не хоче чи не може пôйти до такъ званыхъ „боркінґ-гоузôвъ", то есть домôвъ робôтницкихъ, збираесь ту, мешкае, жіе и вмирае. Зъ другои стороны сказати можна, що если эміґрація есть шумовиною европейскихъ суспôльностей, то мешканцѣ тыхъ заулкôвъ суть шумовиною эміґраціи. Тй люде дармують въ части тому, що не мають роботы, а въ части тому, що люблять дармувати. Ту такожь въ ночи досыть часто чути револьверовй стрѣлы, клики о помôчь, захриплй скаженй крики, піяцкй спѣвы ирляндскй, або зойки муринôвъ, що бють ся мѣжь собою головами. Въ день що хвилѣ цѣлй громады волоцюгъ въ подертыхъ капелюхахъ, зъ люльками въ зубахъ, приглядають ся борбѣ на пястуки и закладають ся притôмъ о цента ажь до пять за кожде выбите око. Бѣлй дѣти и малй муринки зъ кучерявою чуприною, замѣсть сидѣти въ школѣ, тарахкотять куснями воловыхъ реберъ, або шукають въ болотѣ останкôвъ ярины, помаранчь и бананôвъ. Худй ирляндзкй жѣнки вытягають руки до лѣпше одягненого перехожого, що заблукаесь тамъ.

Въ такôй людскôй Геен нѣ вôднаходимо давныхъ нашихъ знакомыхъ: Лавра Топорка и доньку его Марисю. Дѣдицтво, якого сподѣвали ся, було сномъ и якъ сонъ минуло, а дѣйстно бачимо ихъ теперь въ тѣснôй хатинѣ, запалôй въ землю, зъ однымъ вôкномъ тай то зъ повыбиваными шибами. На стѣнахъ комнаты чорнѣе мерзена плѣснь и пасма вохкости. При стѣнѣ стоить заржавѣла и дѣрава мала пѣчь и стôлъ зъ трема ногами, а въ кутѣ трохи ячмѣннои соломы замѣсть лôжка.

Тôльки всього. Старый Лавро клячить передъ печею и шукае, чи въ выгаслôмъ попелѣ не найде ся ще яка картофля и шукае вôнъ такъ що хвилѣ вже другій день, але дарма. А Марися сидить на соломѣ и обнявши колѣна руками, дивить ся неподвижно въ пôдлогу. Дѣвчина хора и змарнѣла. Нѣбы то та сама Марися, але еи румяне колись лице запалось глубоко, а шкôра стала блѣда и хоробливa, цѣле лице мовъ бы дрôбнѣйше, якъ перше, а очи великй и задивленй. На еи лици знати було вплывъ гнилого воздуха, журбы и нужденнои поживы. Кормили ся лише бульбами, але вôдъ двохъ днѣвъ вже и бульбъ не було. Зовсѣмъ теперь вже не знають, що робити и чимъ дальше жити. Третій мѣсяць минае, якъ не мають роботы и сидять въ тôй ямѣ, отже грошѣ минулись. Старый Лавро пытавъ ся о роботу, але его и не зрозумѣли, чого хоче. Ходивъ до пристани двигати паки и ладувати углє на кораблѣ, але не мавъ тачокъ, а впрочôмъ ирляндцѣ пôдбили ему сейчасъ очи. Хотѣвъ зъ сокирою причѣпити ся до будовы докôвъ, пôдбили ему знову очи. Притôмъ що то за робôтникъ, котрый не розумѣвъ, що до него говорять?! Де запхавъ руки, до чого хопивъ ся, де лишь удавъ ся, высмѣвали его, вôдпыхали, вытручували и били. Отже не найшовъ нѣчого, гроша не мôгъ нѣ зъ-вôдки нѣ заробити нѣ выпросити. Волосе побѣлѣло ему зъ журбы, вычерпала ся надѣя, грошѣ выйшли и зачинавъ ся голодъ. (Дальше буде.)

Господарювати лишило ся войско пôдъ проводомъ полковника Михайлова.

— А де вашь товаръ, що єго не видко,— спытавъ ся полковникъ — у васъ повинно єго бути 2000 штукъ.

„Було й бôльше, було й 6 тысячѣвъ та попродали“.

— На що?

„Хто на податки, а хто й такъ; думка така: грошей не порѣжуть москалѣ и не повыдыхають грошѣ“...

— Такъ у васъ грошѣ єсть?

„У кого єсть, а въ кого й нема“.

Тутъ волостный старшина ставъ доводити, що селяне брешуть, буцѣмъ то попродали товаръ они попереганяли єго въ другѣ села, сподѣваючись на екзекуцію.

— И се потроху правда, — мовивъ полковникови Трохимъ Скляръ: побачили люде, що тесть отсего старшины переганявъ до него свôй товаръ и пытають его: на що? а вôнъ и каже: старшина такъ радить; єму Мухортовъ подарувавъ коштовного жеребця и казавъ, що буде екзекуція, худобу усю москалѣ вырѣжуть... Ну, такъ тодѣ и все село кинуло ся выганяти худобу... Та онъ и ще одному такомужь запроданцеви-шпілєту (шпѣгунови) управитель подарувавъ пару волôвъ щобъ подавъ голосъ за розмежоване; той и взявъ бувъ волôвъ; алежь жѣнка за те выскубла єму усю бороду, говорячи: „Ты, старый собако, не сегодня, завтра луснешь, такъ тобѣ все байдуже, а дѣти нашѣ зъ чого житимуть? зъ пѣску!.. верни волôвъ — и доти єго товкла и скубла, доки не вернувъ волôвъ... Такъ отъ хибабъ тыхъ волôвъ чи не пригнати козакамъ на юшку?

„Коли нема товару, такъ заразъ поставте козакамъ 30 барановъ — каже полковникъ.

— Добре пане, але якъ же намъ: чи отсюды на майданъ пригнати усѣхъ овець, а вы вже самѣ выберете по уподобѣ, чи по хлѣвахъ ходитимете?

Козаки метнули ся по дворахъ за здобычею, але запевнившись, що нѣчого рабувати, прохали полковника розкватирувати ихъ, а они вже самѣ якось погодять ся зъ людьми и прохарчують ся. Полковникъ згодивъ ся бувъ але цивільна власть протестувала, кажучи, що козаковъ на те й покликано сюды, щобъ поталою та грабѣжкою приневолити людей пристати до „разверстанія“.

Перегодомъ полковникъ почавъ усовѣтувати крестянъ, щобъ не бунтували и пристали до розмежованя.

— Самѣ, пане, бачите, що мы не бунтуємо, — вôдповѣвъ Андрущенко, а що до межованя, такъ выбачте: отсе сегодня менѣ розмежували спину, а завтра другому кому, та отакъ межуватимете, доки не зажените насъ усѣхъ на той свѣтъ.... Загоньте, ваша сила, ваша й воля, а мы доброхôть, доки живѣ, не пристанемо; бо не можемо взяти на себе грѣха проти дѣтей и внукôвъ.

(Конець буде).

Переглядъ політичный.

На осѣнной сесіи Рады державнои має бути предложеный проектъ будовы лініи зелѣзничои Мармарошъ-Сиготъ до Станіслава, коштомъ 25 міліоновъ зр. в. а., котрый мають покрыти въ спôлцѣ обѣ половины Монархіи. Будова розпôчне ся заразъ по ухваленю проекту.

Недавно полагоджено справу торговельнои політики зъ Румуніею и оголошено результатъ, певно, що для обохъ державъ вдоволяючій. Сеи осени маѥ наше правительство перевести переговоры торговельнѣ и зъ другою сусѣдною державою, именно зъ Сербією, а якъ подає *Fremdenblatt*, може бути, що рôвночасно зъ переговорами сербскими пôдуть торговельнѣ переговоры и зъ Италією.

Въ угорскôмъ парляментѣ давъ вчера президентъ міністрôвъ ґр. Сапарій важну вôдповѣдь на интерпеляцію Уґрона въ справѣ бездымного пороху. Президентъ міністрôвъ сказавъ, що заведене бездымного пороху не потягне за собою потребы переробльованя артилерійного матеріялу. Правда, що при пушкахъ буде уживати ся иншого пороху, якъ теперь уживає ся при карабінахъ, але при фабрикаціи того пороху зважає ся и на то, щобы єго сила пруженя єго ґазôвъ не була бôльша, якъ то єсть теперь. Пушокъ отже не треба буде переливати. Що до переховуваня пороху, то складаєсь вôнъ зъ такихъ матерій, котрѣ не псують ся и буде можна довго єго переховувати. Розходить ся лишь о малу змѣну патронôвъ. Що до тридержавного союза, то сказавъ Сапарій, що Италія згодила ся на той довшій рядъ лѣтъ а интересованѣ державы не жадали уложеня того союза въ артикули, тому и Угорщина не може того жадати.

Подаванѣ вѣсти о зъѣздѣ европейскихъ мужѣвъ державныхъ ґр. Кальнокого, Рудініого, Капрівіого зъ льордомъ Сальсберімъ въ Лондонѣ, не суть, якъ показуєсь, выдумкою ґазетъ, але мають въ собѣ якусь частину правды, коли угорскій *Pester-Lloyd* не заперечує просто тои вѣсти, але офіціяльно навѣть признає, що такій зъѣздъ вôдбуде ся справдѣ въ Лондонѣ, та лишь каже, що рôвночасна подорожь ґр. Кальнокого, Капрівіого и Рудініого не можуть нѣякъ пôдсувати комусь гадки, будьто бы точка ваги політики тридержавного союза була теперь въ Лондонѣ. „На разѣ — каже згадана ґазета — вѣдомо лишь се, що ґр. Кальноки зъѣде ся зъ канцлеромъ Капрівіимъ, щобы обговорити справу осѣнныхъ маневрôвъ“.

Италіяньскій наслѣдникъ престола приѣхавъ вчера по полудни до Лондону, де єго на дворци повитавъ кн. Уельскій. Вся праса анґлійска розписуєсь широко о єго гостинѣ и доказує, що традиційна дружба Анґліи зъ Италією скрѣпить ся теперь ще бôльше.

Новинки.

— **Именованя.** Є. Ексц и. Намѣстникъ именувавъ: канцеліста Намѣстництва, Игн. Стажевского повѣтовымъ секретаремъ при староствѣ въ Лимановѣ; канцеліста повѣтового суду въ Олеску, Болеслава Лефлера, канцелістомъ Намѣстництва. — Ц. к. краєва дирекція скарбу именувала провізоричного управителя маґазину митного, Тита Заячкôвского управителемъ маґазину митного въ IX кл. ранґи; провізоричного старшого офіціала митного, Каз. Чаплиньского, старшимъ офіціяломъ митовымъ въ IX кл. ранґи; провізоричного управителя митового, Володыслава Тишковского митовымъ управителемъ въ IX кл. ранґи.

— **Перенесеня.** Є. Ексц. и. Намѣстникъ перенѣсъ канцеліста Намѣстництва, Домініка Дельмана зъ Львова придѣляючи єго до службы въ староствѣ въ Пильзнѣ.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел Цѣсарь надавъ совѣтникови ряшѣвского суду окружного, Station Станіславови Моссорѣ, характеръ совѣтника высшого суду краєвого зъ увôльненємъ вôдъ таксы.

— **Громадѣ Любеля** въ жовковскôмъ повѣтѣ дарувавъ Є. Вел цѣсарь 100 зр. на будову школы.

— **До рускои Бурсы въ Тернополи** буде принятыхъ на шкôльный 1892 рôкъ 18 питомцѣвъ зъ доплатою 6 зр. мѣсячно, а першеньство мають питомцѣ зъ минувшого року зъ свѣдоцтвами добрыхъ успѣхôвъ въ науцѣ, а вôдтакъ новѣ, що выкажуть ся добрыми свѣдоцтвами и що найменчою „доброю“ нотою зъ руского. Подавати ся до 16 серпня на руки адвоката дра Лучаковского въ Тернополи, залучити на вôдповѣдь 10-крейцарову марку почтову, а до поданя додати: 1) метрика хрещеня, 2) свѣдоцтво шкôльне зъ остатного пôвроку, 3) потверджене щепленои вôспы, 4) свѣдоцтво убожества взлядно моральности въ уряду парохіяльного, 5) декларація вôтця або опѣкуна, що доплату зобовязуєсь платити зъ горы въ мѣсячныхъ ратахъ.

— **Політичный процесъ въ Краковѣ** противъ Махайского и Сѣдлецкого о належане до тайного товариства и ширеня забороненыхъ книжокъ, закôнчивъ ся засудомъ: Махайского на 8 днѣвъ арешту и выдалене яко чужинця зъ Австріи, Сѣдлецкого на 10 днѣвъ арешту и 20 зр. кары.

— **Скаженый песъ** покусавъ позавчера на ул. Жерельной у Львовѣ чотыри особы: свого господаря, сторожа дочку дозирача вязнѣвъ и терміпатора колодѣевского, котрѣ тамъ мешкали и прибѣгли господареви на помôчь. Дръ Татарчухъ повыпалювавъ имъ раны розпаленымъ зелѣзомъ, пса убито. Маґістратъ львôвскій зарядивъ, щобы вôдъ нинѣ оправцѣ ловили по улицяхъ кождого пса, котрый ходить самопасъ; безъ каганця — вôльно пса лише провадити на упонѣ при собѣ.

— **Неосторожнôсть зъ стрѣльбою** переплативъ житємъ лѣсничій зъ Полоницѣ коло Задвôря. Повертаючи зъ польованя на качки, сѣдавъ на вôзокъ а набиту стрѣльбу оперъ о крило вôзка. Коли вôдтакъ усадовившись, потягнувъ стрѣльбу до горы, хотѣвши взяти єи на вôзокъ, зачепивъ курокъ о крило вôзка, а весь набôй поцѣливъ лѣсничому въ груди. Помимо найспѣшнѣйшои помоги лѣкарскои, бѣдака по 48-годинной муцѣ сконавъ.

— **Велики роѣ саранчѣ** покрыли въ Россіи за Кавказомъ 300.000 десятинъ землѣ, найурожайнѣйши околицѣ закавказки; межи Волгою, Каспійскимъ моремъ и Кавказомъ, степовѣ ґуберніи Чорноморскѣ — словомъ майже всѣ ґуберніи полуднево-всхôдной Россіи и знищили всьо, де лишь на що попали. Усѣ заходы правительства надъ нищенємъ того пагубного овада, на нѣчо не придали ся. До сегорôчного неурожаю та нехибного голоду,—ще лишь того хибувало...

Всячина.

— **Добра заплата, але хто єи дôстане?** Якась дама въ По въ Франціи записала французскôй академіи наукъ 100.000 франкôвъ яко заплату для того, хто до десять лѣтъ выдумає такій способъ, щобы можна порозумѣвати ся зъ людьми на якôй небудь звѣздѣ. Выпахôдникъ такого способу не потребує конче бути французомъ. Дама та каже, що єй бы то найлѣпше сподобалось, колибъ хто выдумавъ спосôбъ порозумѣватись зъ людьми на звѣздѣ Марсѣ. Коли Париска академія того запису не прийме, то маѥ дôстати италіяньска академія въ Міланѣ, а коли и та не схоче приймити, то дама та удасть до Ню-Йорку. До сего дивного запису мусимо хиба то лишь додати, що люде въ правдѣ догадують ся, що може де на котрôй звѣздѣ суть подôбнѣ люде якъ на земли, але нѣхто того певно сказати неможе. Найбôльше припускають то о Марсѣ, бо вôнъ найбôльше до землѣ подôбный

Торгъ збôжемъ.

23 липня	Львôвъ	Терно-поль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9·50 10·30	9·25 10·—	8·90 9.85	9·50 10·50
Жито	7·——7·50	6·50—7·20	6·20—7·05	7·——7·65
Ячмѣнь	7·——7·30	6·— 10·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·— 8·—	7·——7·35	6·40—6 75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·2513 60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	18·—19·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 липня. Розôйшлась тутъ зновъ чутка, що Є. Вел. Цѣсарь не поѣде до Праги а то въ наслѣдокъ послѣдныхъ демонстраціи славяньскихъ. Приѣзду сербского короля сподѣвають ся тутъ на день 9 серпня.

Ґляйхенберґъ 23 липня. Приѣхавъ тутъ вел. кн. Николай Николаєвичь на довшій побутъ.

Лісбона 23 липня. Въ наслѣдокъ стратъ на курсѣ векслѣвъ застановили ґен. дирекція почтъ высылку переказôвъ грошевыхъ.

Кольонія 23 липня. *Köln. Ztg.* называє проектъ супружескіи румуньского наслѣдника престола політичною интриґою и доказує, що положене Румуніи єсть теперь дуже небезпечне. Зачувати впрочôмъ, що кн. Фердинандъ постановивъ вже не женити ся зъ панною Вакареску.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимаѥ Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручаѥ:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Рôкъ 1843 заложеня

ЗНАМЕНИТА

МАСА ВОСКОВА

власного выробу

загально за найлѣпшу узнана

также

ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА

до лякированя пôдлоги, сохне дуже скоро

заразомъ

головный свôй складъ

фарбъ, покостôвъ, лякерôвъ, неменше также оливу до паленя и до машинъ

поручаѥ

ВОЛЬФЪ ЧОППЪ

у Львовѣ Жôвкôвска ч. 2.

Рôкъ 1843 заложеня.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуѥ и спродаѥ

всякій ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручаѥ:

4½% листы гипотечни.	**4%** пожичку пропинацийну галицку.
5% листы гипотечни преміовани.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечни безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропинацийну угорску.
4½% листы Банку краѥвого.	
4½% пожичку краѥву галицку.	

4% угорскі Облигаціи индемнизацийни,

котрі то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуѥ и продаѥ **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймаѥ ôдъ Вп. купуючихъ всякі **выльосовани, а вже платни мѣстцеви** паперѣ цѣнни, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцеви,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляѥ новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничі

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Гербата россійска.

Перша краѥва фабрика товаровъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачі до ужитку церковного и домового, ôдповѣдни на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарации, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Самовары Тульскі.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНИЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у ЛЬВОВѢ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручаѥ **французскій курацийный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Также поручаѥ превосходне средство диететичне

КЕФИРЪ

правдивый, споряджений зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

Замовленя на провинцію залагоджують ся ôдворотною почтою.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ выналходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, ѥсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступаѥ цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлени тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлигають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуѥ найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймаѥ

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручаѥ:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускаѥ флеґму, реґулюѥ и побуджаѥ травленье, гоить раны жолудка, зтягаѥ соки нездорови, справяѥ лагôдный ôдхôдъ и даѥ добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосѣ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.